

was. Deze was aanmerkelijk veel kleiner. 't Was een Parelduiker *Colymbus arcticus* in winterkleed, en die, zooals Thijsse ook mededeelt, precies in het winterkleed op den ijsduiker gelijk. Ook de opgave der grootte (65 cM.) kwam wederom nauwkeurig met den vogel overeen, de kleuren, alsook de lichtere randen aan de rugvederen, waren gelijk aan die van den ijsduiker, alleen de afgeronde staart van dezen duiker had lichte zoomen. Zooals de foto te zien geeft, is de kop minder en de nek iets meer met donkere grauwe veertjes voorzien.

De jager deelde mij mede, dat deze vogelsoort ook vroeger meermalen hier werd waargenomen en door zijn vader werd geschoten. De ijsduiker was hem onbekend, maar door een treffende overeenkomst van beide soorten hield hij de ijsduiker voor een mannelijk, de parelduiker voor een vrouwelijk exemplaar van één soort.

In het eerste geval kan de man gelijk hebben, de opgaven omtrent deze verschijningen in ons land zijn alle gelijkluidend, ook Thijsse zegt, deze vogels komen in het winter-halfjaar minder zeldzaam voor dan de vorige soort en voegt er aan toe, dat ook deze soort (*Colymbus arcticus*) enkele malen in zomerkleed in ons land is waargenomen. Wat ik overigens van de zeeduikers gelezen heb aangaande hun levenswijze en gewoonte, komen alle soorten nagenoeg met elkaar overeen, zoodat ik het verder onnoodig acht hier eenige mededeelingen te doen. Alleen dit wil ik er nog aan toe voegen, als voedsel voor deze soort van vogels wordt visch als hoofdzaak beschouwd; het verwonderde mij dan ook niet, dat de parelduiker nog negen bijna onverteerde katvischjes van verschillende grootte in zijn krop had, die bij de operatie te voorschijn kwamen. Maar de jacht van den ijsduiker op de meerkoet doet mij veronderstellen, dat zij ook zwakkere vogels niet versmaden, hoewel deze zeer uitgehongerd moet zijn geweest, want in zijn krop was niets aanwezig. De derde soort is de roodhalzige zeeduiker. Hoewel in ons land de meest algemeene soort, is hij nog niet in mijn bezit. Mocht deze of gene vriendelijke lezer den voor hem waardeloozen vogel onverhoeds in zijn bezit krijgen en mij dan ter completering willen afstaan, zal mij dit hoogst aangenaam zijn en wil ik gaarne de kosten vergoeden.

Ik wil echter deze mededeelingen eindigen met een kleine opmerking. Het is mij onbegrijpelijk hoe men er toe gekomen is deze en meer dergelijke zeldzame vogels, die sporadisch ons land bezoeken, tot de Nederlandsche vogels te rekenen. Ik voor mij vind zulks een grove dwaling, men kan hen onder in Nederland waargenomen vogels rangschikken, maar daarom behooren ze m. i. nog niet tot de Nederlandsche vogels. Evenmin als men een buitenlander, die zoo nu en dan ons land bezoekt, Nederlander zou kunnen noemen. Alleen zij hebben het burgerrecht tot het voeren van dien titel, wanneer zij hier het levenslicht hebben aanschouwd en zijn groot gebracht, daarom zou het goed zijn achter de lijst van de hier in Nederland broedende vogels — Nederlandsche vogels dus — een staatje te voegen van buitenlandsche vogels, die in de wintermaanden in ons land worden waargenomen, zij zijn er daarom niet minder merkwaardig om.

Hilversum.

JAKMA & ZON.

Natuurhistorische Inrichting.

P. S. Later vernam ik, dat in gezelschap van den Parelduiker ook weer een Ijsduiker was verschenen, die door het schot op den Parelduiker ijlings op de vlucht ging en niet meer teruggekeerd is.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Rectificatie. In mijn stuk over nieuwe en zeldzame Nederl. paddenstoelen in de vorige afl. zijn een paar drukfouten gekomen op blz. 378: *Gyromitra esculenta* is niet reeds verschenen den 2en, maar den 25en Maart. *Mitroglossum viride* moet zijn, *Microglossum viride*.

C. COOL.